

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6709214654
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6709214654.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne: A. B. A., C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, F., zastúpenej JUDr. et. A. A. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. C. A. XXXX/XX, XXX XX H. - F. B., proti žalovanému: H. I. J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/XXX, XXX XX L. - A., zastúpenému JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/250/2009-1183 zo dňa 14. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd m e n í rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/250/2009-1183 zo dňa 14. októbra 2022 tak, že súd z vecí patriacich účastníkom v BSM do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e tieto hnutelné veci:

- Manželská posteľ v zostatkovej hodnote 246,55,- Eur
- Obývací stena v zostatkovej hodnote 64,14 Eur
- 4x komoda v zostatkovej hodnote 47,80 Eur
- Jedálenský stôl a 10 kusov stoličiek v zostatkovej hodnote 536,61 Eur
- Digitálny fotoaparát Lumix v zostatkovej hodnote 7,- Eur
- Vysávač v zostatkovej hodnote 2,80,- Eur
- Uhlová karbobrúška v zostatkovej hodnote 6,- Eur
- Tavná pištoľ v zostatkovej hodnote 5,50 Eur
- Benzínová kosačka MTD 46P v zostatkovej hodnote 201,- Eur
- Nákladný prívesný vozík LPA 125V v zostatkovej hodnote 130,- Eur
- Kúpeľňová skrinková zostava v zostatkovej hodnote 148,80 Eur
- Spálňová skrinková zostava v zostatkovej hodnote 81,22 Eur
- Policový regál do špajze v zostatkovej hodnote 104,42 Eur
- Kuchynská linka v zostatkovej hodnote 429,29 Eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalobkyne p r i k a z u j e tieto hnutelné veci:

- Kuchynský robot Philips v zostatkovej hodnote 1,70 Eur
- Drobné kuchynské vybavenie v zostatkovej hodnote 16,60 Eur
- PC s príslušenstvom v zostatkovej hodnote 19,25 Eur
- Teplovzdušný ohrievač v zostatkovej hodnote 1,70 Eur
- 1x komoda v zostatkovej hodnote 11,95 Eur.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie 18.202,04 Eur do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

V. O trovách znaleckého dokazovania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že:

„I. Súd z vecí patriacich účastníkom v BSM do výlučného vlastníctva žalovaného
i k a z u j e tieto hnutelné veci:

p r

- Manželská posteľ v zostatkovej hodnote 246,55 Eur
- Obývací stena v zostatkovej hodnote 64,14 Eur
- 4x komoda v zostatkovej hodnote 59,75 Eur
- Jedálenský stôl a 10 kusov stoličiek v zostatkovej hodnote 536,61 Eur
- Digitálny fotoaparát Lumix v zostatkovej hodnote 7,- Eur
- Vysávač v zostatkovej hodnote 2,80 Eur
- Uhlová karbobrúška v zostatkovej hodnote 6,- Eur
- Tavná pištoľ v zostatkovej hodnote 5,50 Eur
- Benzínová kosačka MTD 46P v zostatkovej hodnote 201,- Eur
- Nákladný prívesný vozík LPA 125V v zostatkovej hodnote 130,- Eur
- Kúpeľňová skrinková zostava v zostatkovej hodnote 148,80 Eur
- Spáľňová skrinková zostava v zostatkovej hodnote 81,22 Eur
- Policový regál do špajze v zostatkovej hodnote 104,42 Eur
- Kuchynská linka v zostatkovej hodnote 429,29 Eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalobkyne súd p r i k a z u j e tieto hnutelné veci:

- Kuchynský robot Philips v zostatkovej hodnote 1,70 Eur
- Drobné kuchynské vybavenie v zostatkovej hodnote 16,60 Eur
- PC s príslušenstvom v zostatkovej hodnote 19,25 Eur
- Teplovzdušný ohrievač v zostatkovej hodnote 1,70 Eur.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie 13.093,99 Eur do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

V. O ostatných trovách súd r o z h o d n e samostatným uznesením“.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že v poradí prvým rozsudkom, vydaným v tejto veci, č. k. 12C/250/2009-654 zo dňa 26.10.2018 rozhodol o vyporiadaní BSM strán sporu po rozvoze manželstva tak, že z vecí patriacich do masy BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nasledovné hnutelné veci: manželskú posteľ v zostatkovej hodnote 246,55 Eur, obývaciu stenu v zostatkovej hodnote 64,14 Eur, 5 x komodu v zostatkovej hodnote 59,75 Eur, jedálenský stôl a 10 ks stoličiek v zostatkovej hodnote 536,61 Eur, TV Philips v zostatkovej hodnote 7,- Eur, digitálny fotoaparát Lumix v zostatkovej hodnote 7,- Eur, vysávač v zostatkovej hodnote 2,80 Eur, uhlovú karbobrúšku v zostatkovej hodnote 6,- Eur, tavnú pištoľ v zostatkovej hodnote 5,50 Eur, benzínovú kosačku MTD 46P v zostatkovej hodnote 201,- Eur, nákladný prívesný vozík LPA 125V v zostatkovej hodnote 130,- Eur, kúpeľňovú skrinkovú zostavu v zostatkovej hodnote 148,80 Eur, spáľňovú skrinkovú zostavu v zostatkovej hodnote 81,22 Eur, policový regál do špajze v zostatkovej hodnote 104,42 Eur, kuchynskú linku v zostatkovej hodnote 429,29 Eur. Do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal okresný súd v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci hnutelné veci: kuchynský robot Philips v zostatkovej hodnote 1,70 Eur, drobné kuchynské vybavenie v zostatkovej hodnote 16,60 Eur, PC s príslušenstvom v zostatkovej hodnote 19,25 Eur, teplovzdušný ohrievač v zostatkovej hodnote 1,70 Eur. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie podielov sumu 24.410,30 Eur, do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň okresný súd v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci uložil žalobkyni povinnosť vydať jednu komodu žalovanému, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že „žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“; o znalečnom rozhodol okresný súd v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci tak, že „žalobkyňa a žalovaný sú povinní nahradiť na účet Okresného súdu Zvolen trovy znalečného, každý z nich v rozsahu 50 % a zároveň „nahradiť I. J. M. a I. I. N. trovy znalečného, každý z nich v rozsahu 50 %“.

1.2 Proti predmetnému, v poradí prvému rozsudku vydanému okresným súdom v tejto veci sa žalovaný odvolal. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13Co/60/2019-689 zo dňa 13.05.2020, právoplatným dňa 01.06.2020, v poradí prvý rozsudok, vydaný okresným súdom v tejto veci z dôvodu

jeho nepreskúmateľnosti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie okresný súd uznesením č. k. 12C/250/2009-708 zo dňa 22. 07. 2020 nariadil vo veci doplňujúce znalecké dokazovanie ustanoveným znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností I. G. H. a uložil mu doplniť Znalecký posudok č. 116/2020 o zistenie „aká je suma skutočne vynaložených investícií do podkrovia domovej nehnuteľnosti patriacej do podielového spoluvlastníctva žalovaného“. Znalec I. G. H. vypracoval Doplnenie číslo 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 zo dňa 23. 11. 2020, pričom v závere Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 uviedol, že „suma skutočne vynaložených investícií, vrátane stavebných prác, do podkrovia domovej nehnuteľnosti patriacej do podielového spoluvlastníctva žalovaného je 34.500,23 Eur“. Žalovaný v podaní zo dňa 18. 12. 2020 a zo dňa 30. 04. 2021 vyjadril nesúhlas so závermi znalca I. G. H., uvedenými v Doplnení č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 zo dňa 23. 11. 2020. Na základe uvedených skutočností okresný súd nariadil vo veci na deň 31. 08. 2021 pojednávanie, kde vypočul aj znalca I. G. H., pričom v odseku 11. odôvodnenia v poradí druhého rozsudku, vydaného okresným súdom v tejto veci okresný súd uviedol, že „v rámci pojednávania, po námietkach žalovaného, znalec (I. G. H.) neobhájil závery svojho znaleckého posudku“. Následne okresný súd uznesením č. k. 12C/250/2009-924 zo dňa 18. 11. 2021, právoplatným dňa 25. 11. 2021 nariadil znalecké dokazovanie „na určenie všeobecnej hodnoty podkrovného bytu, nachádzajúceho sa v rodinnom dome na K. E. O. XXXX/XXX B. L., postavenom na C-KN parcele č. XXXX, k. ú. A., obec Zvolen, okres Zvolen, zapísanej na LV č. XXX a za týmto účelom ustanovil znalkyňu I. D. M. z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Znalkyňa I. D. M. predložila súdu Znalecký posudok č. 2/2022 zo dňa 14. 02. 2022, „kde zdôraznila, že len pre účely tohto konania ohodnotila podkrovnú bytovú jednotku v predmetnom rodinnom dome na sumu 131 000,- Eur“. Vo vzťahu k uvedenému záveru znalkyne I. D. M. okresný súd v odseku 11., strana 5. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku bez ďalšieho vysvetlenia skonštatoval, že „znalkyňa I. D. M., na pojednávaní konanom dňa 15. 07. 2022 obhájila závery svojho znaleckého posudku“. Zároveň okresný súd uviedol, že „k termínu pojednávania dal doložiť aktuálnu cenu podkrovného bytu na K. XXX, L., k. ú. A., ktorý ku dňu pojednávania ohodnotila znalkyňa na sumu 147.000,- Eur“.

1.3 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odseku 12. a 13. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „o vyporiadaní BSM rozhodol v súlade s § 143 a § 150 zákona č. 140/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v znení zmien a doplnkov. Vzhľadom k tomu, že na LV č. XXX, Okres Zvolen, Obec Zvolen, k. ú. A. (č. l. 34 spisu) je k nehnuteľnosti súpisné č. XXXX na parcele č. 1029 rodinný dom o výmere 470 m² - zastavané plochy a nádvorcia, v časti B vyznačený P. A., nar. XX. XX. XXXX v 1/6, J. A., nar. XX. XX. XXXX v 1/6, J. A., nar. 01. 02.1 972 - darovacia zmluva V 169604-497/04 v 2/6, J. A., nar. XX. XX. XXXX - darovacia zmluva V 1843/06-547/06 z 18.07.2006 v 2/6, z toho vyplýva, že do masy BSM patrí z nehnuteľnosti na LV č. XXX pre k.ú. A. len 1/6. Vzhľadom k tomu, že s rozsahom investícií žalovaný nebol spokojný, navrhol opakované znalecké dokazovanie na ohodnotenie podkrovnej jednotky, súd mu vyhovel. K termínu pojednávania ohodnotenie podkrovnej jednotky I. D. M. bolo 147.000,- Eur. Súd z tejto časti odpočítal 5/6, čo je 122.500,- Eur, ktoré nie sú predmetom vyporiadania BSM. Vyšla suma 12.397,95 Eur, t.j. úver. Žalovanému bolo prikázané 2.023,08 Eur, z toho polovica je 1.011,54 Eur, hnuťelné veci v hodnote 39,25 Eur, z toho polovica je 19,62 Eur, polovica z úveru 24.795,87 Eur je 12.397,95 Eur, preto z toho vychádza suma 12.102,065 Eur. Súd pripočítal sumu 1.111,54 Eur, odpočítal 19,62 Eur. Na vyplatenie žalobkyne je žalovaný povinný zaplatiť sumu 13.093,99 Eur. Medziúver vo výške 9.958,18 Eur v prospech žalobkyne, žalovaného, úver z 03.09.2009 vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni, D. (č. l. 35), úver z 31.08.2009 vo Q. P. P., D. (č. l. 36) a úver zo 16.09.2009 v K. P. P. vo výške 4.879,51 Eur (č. l. 37). Súhrnná výška úverov žalobkyne a žalovaného do podkrovnej jednotky je vo výške 24.795,87 Eur. Žalobkyňa výšku úverov nespochybnila. Súd pri vypočítaní nezohľadnil čestné prehlásenia v prospech žalobkyne, nakoľko ich považoval za účelové. Žalovaný žiadal znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva, toto súd nenariadi, považoval to za neúčelné, nakoľko by dokazovanie neprimerane dlho trvalo. Súd rešpektoval žiadosť účastníkov a dal oceniť podkrovnú jednotku bytového domu. Ďalším znaleckým posudkom by došlo k navýšeniu ceny tejto podkrovnej jednotky a suma ustálená a obhájená I. D. M. sa javí súdu ako dostatočná. „Vzhľadom k tomu, že vec napadla na súd pred platnosťou Civilného sporového poriadku 01. 07. 2016, súd rozhodol vec podľa Občianskeho súdneho poriadku“.

1.4 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Poukázal tiež na ust. § 148 ods.

1 OSP a uviedol, že „vzhľadom k tomu, že vo veci je potrebné prepočítať trovy znaleckého dokazovania, o ostatných trovách rozhodne samostatným uznesením“.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobkyňa aj žalovaný odvolali. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že voči výrokom a odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12C/250/2009 zo dňa 14. 10. 2022 podáva odvolanie, pretože súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP). Žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie nevyčerpáva celý petit žaloby podanej žalobkyňou, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa náležitosti ustanovené v § 220 ods. 2 CSP a vo svojej podstate je nepreskúmateľné. Súdu prvej inštancie vytkla, že v rozpore s ust. § 150 Občianskeho zákonníka neprihliadol k potrebám maloletého syna, ktorý medzi tým dospel, ani na to ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa každý z manželov zaslúžil o udržanie a nadobudnutie spoločných vecí, nebral zreteľ na starostlivosť o dieťa a na obstarávanie spoločnej domácnosti v čase trvania manželstva. Žalobkyňa súdu prvej inštancie v odvolaní tiež vytkla, že v rozpore s ust. § 143 Občianskeho zákonníka zaradil do masy BSM strán sporu 1/6 –nový spoluvlastnícky podiel žalovaného k pôvodnej nehnuteľnosti, ktorý žalovaný nadobudol ešte pred uzatvorením manželstva so žalobkyňou, čo je podľa žalobkyne samé osebe dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní ďalej namietala, že sudkyňa súdu prvej inštancie po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie nevymedzila predmet dokazovania, neuviedla ktoré skutočnosti medzi stranami sporu považuje za sporné a ktoré považuje za nesporné.

2.1 Žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že manželstvo medzi ňou a žalovaným bolo uzatvorené dňa 6. marca 1999 a bolo zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v Humennom, vo zväzku 26, ročník 1999 na strane 148, pod číslom 20. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/11/2007 zo dňa 19. 12. 2007 o rozvoде manželstva a o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде manželstva nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18. 03. 2008. Zdôraznila, že ňou predložené listinné dôkazy preukazujú úmysel žalobkyne a žalovaného uskutočniť stavbu tretej podkrovnej bytovej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti na účel založenia spoločnej domácnosti, ku ktorej bude v katastri nehnuteľností zapísané bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného ako manželov. Uviedla, že túto skutočnosť žalovaný nespochybnil ani v konaní iné netvrdil, preto táto skutočnosť nie je sporná, čomu zodpovedá aj právna kvalifikácia určenia stavby Okresným úradom vo Zvolene. Zmena stavby pozostávala z realizácie obytného podkrovia na existujúcej stavbe rodinného domu, s tým spojeného odstránenia pôvodnej strešnej konštrukcie a zrealizovania novej bytovej jednotky s novou sedlovou strešnou konštrukciou, pričom nová bytová jednotka je napojená na v rodinnom dome existujúce rozvody. Uskutočnenou zmenou stavby došlo ku v podkroví uvedeného rodinného domu k vzniku novej (tretej) bytovej jednotky v celkovej výmere 82, 85 m², pozostávajúcej zo vstupnej podesty (3,96 m²), predsieni (9,80 m²), obývacej izby (24, 20 m²), spálne (17,20 m²), detskej izby (11,20 m²), kuchyne (8,70 m²), špajze (2,10 m²) a kúpelne (5,70 m²). „Na účel vkladu vlastníckeho práva k tretej podkrovnej bytovej jednotke v prospech žalobkyne a žalovaného bolo vo Zvolene dňa 25. 10. 2001 vyhotovené notárkou JUDr. Darinou Hornáčekovou písomné uznanie výhradného bezpodielového spoluvlastníctva tretieho podkrovného 3-izbového bytu v dome na K. E. O. XXX/XXXX vo Zvolene pre žalobkyňu a žalovaného“. Žalovaný a ďalšie k podaniu návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností oprávnené osoby však po vydaní kolaudačného rozhodnutia Okresným úradom vo Zvolene zo dňa 01. 06. 2001 kvalifikovaný návrh na vklad do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne a žalovaného napriek prísľubu a vzájomnej dohode so žalobkyňou nepodali; „vlastnícke právo žalobkyne preto nevzniklo“. Táto skutočnosť bola pre žalobkyňu posledným dôvodom pre opustenie spoločnej domácnosti so žalovaným a pre podanie návrhu na rozvod manželstva. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa v odvolaní uviedla, že „predstieraným pokusom o záchranu manželstva zo strany žalovaného je potom žiadosť žalovaného o vystavenie listu vlastníctva k tejto novovzniknutej nehnuteľnosti, ktorý žalovaný predložil na základe výzvy súdu prvej inštancie a ktorým podľa žalobkyne potvrdil a preukázal, že žalobkyňa a žalovaný spoločne prestavali podkrovie existujúceho rodinného domu vo L. R. K. E. O. XXXX/XXX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXX a tým vznikla tretia podkrovná bytová jednotka, že podiely žalobkyne a žalovaného k novovzniknutej tretej

podkrovnej bytovej jednotke boli medzi nimi dohodnuté v 1 k celku podkrovnej trojizbovej podkrovnej bytovej jednotky v prospech žalobkyne, že žalovaný požiadal Správu katastra Zvolen o vystavenie listu vlastníctva k tejto novovzniknutej nehnuteľnosti – tretej podkrovnej bytovej jednotke v rodinnom dome na K. E. XXXX/XXX B. L. a nie o vklad vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, že Správa katastra Zvolen v súlade s ustanoveniami katastrálneho zákona a Občianskeho zákonníka uviedla, že priložené fotokópie listín (stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia) nie sú listiny, ktoré sú spôsobilé na vykonanie vkladu, resp. záznamu do katastra nehnuteľností, že žalovaný nepodal Správe katastra Zvolen kvalifikovaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý by spĺňal náležitosti ustanovené katastrálnym zákonom a nepredložil Správe katastra Zvolen spoločné písomné uznanie výhradného bezpodielového spoluvlastníctva podkrovného 3-izbového bytu v dome na K. E. O. XXX/XXXX B. L. pre žalobkyňu a žalovaného, ktoré bolo vyhotovené notárkou JUDr. Darinou Hornáčekovou so sídlom vo Zvolene dňa 25. 10. 2001, „na základe ktorého v súlade s ust. § 132 Občianskeho zákonníka a ďalších uplatniteľných ustanovení Občianskeho zákonníka mohla žalobkyňa nadobudnúť vlastnícke právo k tretej bytovej podkrovnej jednotke v predmetnom rodinnom dome“ a ktorým žalovaný disponoval v čase predloženia žiadosti o vystavenie listu vlastníctva k novovzniknutej nehnuteľnosti – tretej podkrovnej bytovej jednotke v rodinnom dome na K. E. O. XXXX/XXX, že žalovaný v inom prípade vo svoj prospech úspešne podal kvalifikovaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 22. 06. 2006 s číslom konania V-1843/06 spolu s prílohou darovacej zmluvy, ktorý preukazuje, že žalovaný mal vedomosť a osobnú skúsenosť aká je forma kvalifikovaného návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

2.2 Žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že „predmetom vyporiadania BSM je podľa petitu žaloby, na ktorom trvá, skutočná hodnota investície vložennej žalobkyňou a žalovaným, ktorou vznikla tretia – podkrovná bytová jednotka v pôvodnej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na pozemku C-KN parcela č. XXXX, k. ú. A., zapísanej na LV č. XXX; predmetom vyporiadania BSM nie sú spoluvlastnícke podiely žalovaného na pôvodnej nehnuteľnosti ako chybné ustálil a ako chybné uvádza súd prvej inštancie v odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku“. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní uviedla, že „trvá na tom, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť jej 1 skutočnej hodnoty investície určenej znaleckým posudkom a vložennej stranami sporu do stavby tretej – podkrovnej bytovej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti (predmetnom rodinnom dome) na úplné vyrovnanie BSM“. Vo vzťahu k výške spoluvlastníckych podielov žalovaného na nehnuteľnosti – predmetnom rodinnom dome, v ktorej sa nachádza tretia podkrovná bytová jednotka, žalobkyňa v odvolaní uviedla, že pred uzatvorením manželstva bol žalovaný podielovým spoluvlastníkom predmetného rodinného domu v rozsahu 1/6. Na základe darovacej zmluvy V 1696/04-497/04 bol Správou katastra Zvolen dňa 28. 07. 2004 povolený vklad ďalších 2/6 spoluvlastníckeho podielu k pôvodnej nehnuteľnosti v prospech žalovaného. Na základe darovacej zmluvy V 1843/06 – 547/06 zo dňa 19. 06. 2006 žalovaný nadobudol ďalšie 2/6 spoluvlastníckeho podielu k pôvodnej nehnuteľnosti. Ku dňu zániku manželstva bol žalovaný podielovým spoluvlastníkom predmetného rodinného domu v rozsahu 5/6. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní uviedla, že spoluvlastnícky podiel žalovaného k pôvodnej nehnuteľnosti v rozsahu 5/6 ku dňu zániku manželstva je preukázaný výpismi z katastra nehnuteľností a rovnako ho uvádza aj Znalecký posudok č. 116/2020, vypracovaný znalcom I. G. H. na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/250/2019 zo dňa 23. 05. 2011 na strane 36. Žalobkyňa v odvolaní okresnému súdu vytkla, že v odseku 12. odôvodnenia rozsudku síce uvádza skutočné právne tituly prevodov spoluvlastníckych podielov 2/6 (Darovacia zmluva V 1696/4-497/04) plus 2/6 (Darovacia zmluva V 1843/06-547/06) na žalovaného, ktoré sa uskutočnili počas trvania manželstva v rokoch 2004 a 2006 (pred vznikom manželstva bol žalovaný vlastníkom spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 1/6 k pôvodnej nehnuteľnosti), v nasledujúcej vete odôvodnenia však v rozpore s predchádzajúcou vetou uvádza: „z toho vyplýva, že do masy BSM patrí z nehnuteľnosti zapísanej na LV na LV č. XXX pre k. ú. A. len 1/6“. Do masy BSM však v skutočnosti podľa žalobkyne nepatrí pre absenciu podania kvalifikovaného návrhu Správe katastra Zvolen zo strany žalovaného a ďalších k tomu oprávnených osôb napriek predchádzajúcej dohode účastníkov z pôvodnej nehnuteľnosti žiadny podiel.

2.3 V ďalšej časti odvolania označenej ako „Vysporiadanie hodnoty investície do stavby tretej - podkrovnej bytovej jednotky v podielovom spoluvlastníctve žalovaného“ žalobkyňa vyjadrila polemiku s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/60/2019 zo dňa 13. 05. 2020 v tom, že odvolací súd porušil podľa žalobkyne príkaz podľa ust. § 220 ods. 3 CSP odkloniac sa od ustálenej rozhodovacej praxe, ktorou je rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/268/2008 zo dňa 18. mája 2009 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Co/136/2018, keď v záverečnej časti

odôvodnenia uviedol: „...a nie určiť sumu týchto investícií ako výsledok zhodnotenia predmetnej domovej nehnuteľnosti...“. V súvislosti s tvrdeným odklonom od vyššie uvedenej rozhodovacej praxe Krajského súdu v Trnave žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu v bode I. odvolania vzniesla námietku zaujatosti voči senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici v zložení predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej ako členov senátu.

2.4 K samotnému vyporiadaniu hodnoty investície do tretej –podkrovnej bytovej jednotky žalobkyňa v odvolaní uviedla, že okresný súd v rozpore s ust. § 143 Občianskeho zákonníka zaradil do BSM 1/6 spoluvlastníckeho podielu žalovaného k pôvodnej nehnuteľnosti, ktorý však nadobudol pred uzatvorením manželstva. Následne okresný súd z ohodnotenia podkrovnej jednotky I. M. v sume 147 000 Eur odpočítal 5/6, čo je suma 122 500 Eur, ktoré podľa okresného súdu nie sú predmetom vyporiadania BSM, čo je podľa žalobkyne v rozpore s judikatúrou na ktorú poukázala v odvolaní a tiež v rozpore s ust. § 143 Občianskeho zákonníka. Zdôraznila, že viazanie určenia hodnoty investícií na spoluvlastnícke podiely žalovaného k pôvodnej nehnuteľnosti je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/60/2019 zo dňa 13. 05. 2020. Uviedla, že spoluvlastnícke podiely žalovaného sa však neobmedzujú len na pôvodnú nehnuteľnosť – rodinný dom, v ktorom bola postavené tretia bytová jednotka, ale i na pozemky, ktorými sú zastavaná plocha a nádvorie spolu so záhradou, ktoré majú rovnako ako vložená investícia svoj samostatný a neoddeliteľný právny život a finančnú hodnotu, a ktoré investíciu žalobkyne a žalovaného neboli zhodnotené. Zároveň ak by žalovaný spolu s ostatnými na to oprávnenými osobami, tak ako to bolo medzi nimi a žalobkyňou pred začatím stavby tretej podkrovnej bytovej jednotky dohodnuté, podali kvalifikovaný návrh na vklad spoluvlastníckych podielov 1 a 1 v prospech žalobkyne a žalovaného Správe katastra Zvolen, existovala by tretia bytová jednotka ako právne samostatná bytová jednotka. „Ak by hodnota investície žalobkyne a žalovaného do výstavby tretej bytovej jednotky nebola vyčísliteľná a nebola by právne oddeliteľná od spoluvlastníckych podielov k pôvodnej nehnuteľnosti, opäť by sa muselo nutne uplatniť ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka, spolu s vylúčením spoluvlastníckych podielov by bolo vylúčené tiež vyporiadanie hodnoty investície a koncept náhrady hodnoty investície do majetku jedného z manželov by vôbec neexistoval“.

2.5 V časti V. odvolania označenej ako „Finančné prostriedky žalobkyne vynaložené na stavbu tretej- podkrovnej bytovej jednotky a zariadenie tretej - podkrovnej bytovej jednotky“ žalobkyňa uviedla, že stavba samostatnej tretej bytovej jednotky bola financovaná tiež z finančných prostriedkov nadobudnutých žalobkyňou pred uzatvorením manželstva a darom od rodičov žalobkyne výlučne žalobkyňi. Finančnými prostriedkami vynaloženými na stavbu samostatnej tretej – podkrovnej bytovej jednotky vo výlučnom vlastníctve žalobkyne boli 1. finančné prostriedky vyplatené z pridelennej cieľovej sumy Prvou stavebnou sporiteľňou podľa Zmluvy o stavebnom sporení 0061868-4-01 vo výške 32 865, 40,- Sk (1 090,91 Eur) poukázané na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo B., D.. v prospech žalobkyne ako prijímateľa platby a 2. finančné prostriedky vo výške 23 000,- Sk (763,45 Eur), ktoré získala žalobkyňa darom od rodičov žalobkyne vkladom matky žalobkyne na účet žalobkyne vedený vo B., D.. Existenciu týchto finančných prostriedkov žalobkyňa v konaní riadne tvrdila, riadne dôkaznými prostriedkami preukázala a riadne súd v petite žaloby požiadala o ich úhradu žalovaným. O tejto časti petitu nerozhodol súd prvej inštancie vôbec a ani neuviedol žiadne odôvodnenie prečo o tejto časti petitu nerozhodol. Finančnými prostriedkami vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré boli vynaložené na zariadenie tretej – podkrovnej bytovej jednotky elektrospotrebičmi dennej potreby sú tiež finančné prostriedky v sume 33 000,- Sk (1 095,39 Eur), ktoré žalobkyňa získala darom od svojich rodičov. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku k časti petitu žaloby požadujúcej úhradu finančných prostriedkov v sume 33 000,- Sk, darovaných žalobkyňi rodičmi žalobkyne a použitými počas trvania manželstva na nákup spotrebičov do spoločnej domácnosti nachádzajúcej sa v priestore tretej – podkrovnej bytovej jednotky v odôvodnení rozsudku zo dňa 14. 10. 2022 len uviedol, že „súd pri vypočítavaní nezohľadnil čestné prehlásenia v prospech žalobkyne, nakoľko ich považoval za účelové, a to bez uvedenia prečo ich považoval za účelové, hoci žalovaný priznal, že tieto spotrebiče boli do spoločnej domácnosti strán sporu zakúpené, a to bez vyporiadania sa s dôkaznými prostriedkami predloženými žalobkyňou V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že trvá na tom, aby odvolací súd rozhodol o prikázaní finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré žalobkyňa získala darom od svojich rodičov a ktoré boli vynaložené na stavbu tretej – podkrovnej bytovej jednotky a zariadenia tretej – podkrovnej bytovej jednotky elektrospotrebičmi dennej potreby, a to vo vynaloženej sume celkom 2 949,75 Eur.

2.6 V časti VI. odvolania žalobkyňa uviedla, že po jej odchode spolu s maloletým synom J. A. zo spoločnej domácnosti so žalovaným sa uchýlila ku svojim rodičom B. a I. D.. Rozsudkom č. k. 7C/11/2007 zo dňa 19. 12. 2007 bol maloletý syn strán sporu zverený na dobu po rozvode manželstva do jej osobnej starostlivosti. Žalovaný okrem úhrady mesačných platieb výživného vo výške určenej súdom a sporadických darov maloletému v nízkych hodnotách ničím neprispel na zaobstaranie bývania žalobkyne a maloletého, preto žiada, aby odvolací súd v súlade s ust. § 150 Občianskeho zákonníka prihladol k potrebám počas konania 12C/250/2009 maloletého syna J. A. a prikázal žalobkyni z tohto dôvodu sumu 15 000 Eur na úplné vyrovnanie účastníkov. V závere odvolania žalobkyňa uviedla, že žiada, „aby odvolací súd v súlade s ustálenou judikatúrou krajských súdov rozhodol o zrušení III. výroku rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.10.2022, aby rozhodol o zaplatení 1/2 skutočnej hodnoty investície určenej znaleckým posudkom a vloženými účastníkmi do stavby tretej – podkrovnej bytovej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti žalovaným v prospech žalobkyne na úplné vyrovnanie BSM. Ďalej uviedla, že v prípade ak by odvolací súd viazal skutočnú hodnotu investície vloženú účastníkmi do stavby tretej podkrovnej bytovej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti na spoluvlastnícke podiely žalovaného v čase vyhlásenia rozsudku, žiada „aby odvolací súd rozhodol o prikázaní pohľadávky vo výške 1/6 skutočnej hodnoty investície určenej znaleckým posudkom a vloženou účastníkmi do stavby tretej – podkrovnej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti v neprospech podielového spoluvlastníka pôvodnej nehnuteľnosti P. A., K. XXXX/XXX, L.. Ďalej žalobkyňa navrhla, „aby odvolací súd rozhodol v prospech žalobkyne o prikázaní finančných prostriedkov, ktoré žalobkyňa získala darom od rodičov žalobkyne a ktoré boli vynaložené na stavbu tretej – podkrovnej bytovej jednotky a zariadenia tretej – podkrovnej bytovej jednotky elektrospotrebičmi dennej potreby, a to vo vynaloženej sume celkom 2.949,75 Eur a aby odvolací súd v súlade s ust. § 150 Občianskeho zákonníka prihladol k potrebám počas trvania konania vo veci 12C/250/2009 maloletého syna účastníkov J. A., ktorý po rozvode manželstva účastníkov bol zverený do výlučnej starostlivosti žalobkyne a prikázal žalobkyni sumu 15.000,- Eur na úplné vyrovnanie medzi účastníkmi“.

3. Žalovaný v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že podáva odvolanie proti výroku I., II., III. a V. rozsudku súdu prvej inštancie a navrhuje, aby odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyporiada BSM v súlade s jeho návrhom zo dňa 25.03.2010, ktorý považuje za súladný s platnými právnymi predpismi.

3.1 V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu, že a) mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uplatnený žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP), b) z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod uplatnený žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP), c) z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod uplatnený žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP), d) z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod uplatnený žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP) a napokon e) z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod uplatnený žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP). Zdôraznil, že sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol nesprávne, nezákonne a bez opory rozhodnutia v právnych predpisoch, súdnych rozhodnutiach, ale najmä vo vykonaných dôkazoch a v rozpore s postupom, ktorý mu uložil odvolací súd. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá povahu spravodlivého rozhodnutia a nemá oporu v základných princípoch právneho štátu, na ktoré by mal súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní prihliadať. Poukázal pri tom na článok 1 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého je Slovenská republika právny štát, v ktorom je právna istota všeobecná a základná hodnota právneho poriadku. Uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritériá, predovšetkým z dôvodu absencie nielen relevantného, ale akéhokoľvek odôvodnenia, ktoré by malo mať vnútornú koncepciu a logickú následnosť. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je nesúrodé, vnútorne rozporné, nereaguje na vykonané dokazovanie, ani na niektoré podstatné tvrdenia, s ktorými bolo potrebné sa pri rozhodovaní veci riadne vysporiadať. V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je zmätočný, no najmä nepreskúmateľný, preto vzhľadom na absenciu riadneho odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nebol schopný v tomto odvolaní reagovať na skutkové zistenia súdu prvej inštancie, resp. na právne posúdenie veci, keďže tieto v odvolaní napadnutom rozsudku absentujú. Žalovaný v odvolaní

ďalej uviedol, že poukazuje na ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, „kde sú citované vady konania, pre ktoré je možné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie“. V zásade ide podľa žalovaného o vady, ktoré sú porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces, ktoré právo na spravodlivý proces je v podmienkach právneho štátu Slovenskej republiky okrem zákonom zaručené aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR, článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému Dohovoru pristúpila Slovenská republika a stal sa súčasťou Ústavy SR. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Táto vada zakladá právo podať odvolanie i možnosť odvolacieho súdu zrušiť odvolaním napadnuté rozhodnutie, resp. zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3.2 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že v rámci vyporiadania hnuteľných vecí patriacich do BSM, súd prvej inštancie pochybil v tom, že písomné vyhotovenie rozsudku nekorešponduje so skutočnosťami prezentovanými tak na pojednávaniach konaných na súde prvej inštancie, ako ani so samotným odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku. Zdôraznil, že súhlasí s tým, že štyri kusy komôd mali byť prikázané do jeho výlučného vlastníctva, avšak piata komoda mala byť prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, čo vo výroku rozsudku uvedené nie je. Potom je podľa žalovaného na mieste namietat' zostatkovú hodnotu komôd, nakoľko tá bola v priebehu súdneho konania ustálená v sume 59,75 Eur za päť komôd. Vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku je uvedená zostatková hodnota 59,75 Eur pre štyri komody. Z uvedeného potom podľa žalovaného vyplýva, že ak „ubudol“ počet komôd, tak malo dôjsť k zníženiu zostatkovej hodnoty zníženého počtu komôd.

3.3 Žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie ďalej vytkol, že v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uvádza, že „k termínu pojednávania dňa 10.10.2022 ohodnotila znalkyňa (I. D. M.) cenu podkrovného bytu na sumu 147.000,- Eur“, pričom na účely riadneho vyporiadania BSM je relevantné len také ohodnotenie predmetného podkrovného bytu, ktoré by bolo vykonané ku dňu zániku BSM, a teda ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze manželstva dňa 18.03.2008, čo je postup, ktorý súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku sám uvádza, paradoxne sa však ním reálne neriadil. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že rozumie tomu, že znalkyňa, rovnako ako ostatní znalci, ktorí počas konania pred súdom prvej inštancie vypracovávali na základe uznesení súdu prvej inštancie znalecké posudky, proti ktorým uzneseniam súdu prvej inštancie nebolo prípustné odvolanie, či iný opravný prostriedok, tieto znalecké posudky vypracovávali na základe uznesení súdu prvej inštancie, avšak je potrebné konštatovať, že celý koncept znaleckého dokazovania zvolený súdom prvej inštancie bol nesprávny, keďže súd prvej inštancie sa pokúšal zistiť sumu hodnoty, ktorá je pre toto konanie nepodstatná, resp. znalci reálne neodpovedali na zadané otázky. Zároveň sa znaleckým dokazovaním vyskúmané skutočnosti žiadnym spôsobom nepremietli do výroku rozhodnutia, z ktorého by malo byť zrejmé akú hodnotu mal podkrovný byt nadobudnúť. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že „dopočítavanie sa hodnoty bytu v podkroví, teda objektu, ktorý neexistuje je minimálne zvláštne. Pokiaľ ide o vložené investície, žalovaný v odvolaní uviedol, že žalobkyňa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať, či do podkrovia domovej nehnuteľnosti boli vložené investície a ak áno, v akom rozsahu. Toto dôkazné bremeno však žalobkyňa v konaní neuniesla a súd prvej inštancie sa mal s touto skutočnosťou náležite vysporiadať a ňou tvrdený nárok na zohľadnenie vynaložených investícií zamietnuť“. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní ďalej poukázal na to, že za účelom spravodlivého usporiadania vecí a zistenia skutkového stavu pri objektívnej neschopnosti ustanovených znalcov a existencii znaleckých posudkov, ktoré boli rozporné a znalcami neobhájené, navrhol vykonanie dôkazu posudkom Ústavu súdneho inžinierstva, čo však súd prvej inštancie odmietol s tým, že tento dôkaz považoval za neúčelný s odôvodnením, že dokazovanie by neprímerane dlho trvalo. V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že „ak by súd prvej inštancie skúmal skutočnú hodnotu investícií do podkrovia, bol by sa musel dopátrať ku sume 5.625,61 Eur, ktorú on tvrdil, no aj v prípade tejto sumy platí, že v podiele 1/6 išlo o investíciu do jeho majetku, avšak v podiele 5/6 o investíciu do majetku tretích osôb, ktoré nie sú stranami tohto sporu a voči ktorým si nárok na zhodnotenie (vložené investície) žalobkyňa nikdy neuplatňovala“.

3.4 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že ohľadom pasív, ktoré boli súdom prvej inštancie tiež nesprávne uchopené a nesprávne ustálené v sume 24 795,87 Eur uvádza, že za trvania manželstva boli skutočne čerpané nasledovné úvery: 1. v sume 180 000,- Sk (5 974,91 Eur), 2. v sume 300 000,- Sk (9 958,18 Eur) a 3. v sume 147 000,- Sk (4 879,51 Eur), z toho 15 933,- Eur bolo použitých na výstavbu podkrovia a 4 879,51 Eur na kúpu nábytku. Ku dňu rozvozu manželstva predstavoval zostatok úverov sumu 2.959,40 Eur, ktorý zostatok úverov splácal on sám. Rozhodnutím súdu prvej inštancie mu mal byť teda

prikázaný zostatok úverov v sume 2.959,40 Eur a zároveň mu mal byť zohľadnený jeho nárok voči žalobkyni v sume 1.479,70 Eur, zodpovedajúci polovici zostatku spoločných úverov, čo sa nestalo.

3.5 Žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie ďalej vytkol, že v odseku 12. odôvodnenia rozsudku dospel k nesprávnym výpočtom, keď uviedol, že „...147.000 Sk, súd z tejto sumy odpočítal 5/6 čo je 122.500, ktoré nie sú predmetom vyporiadania BSM ... vyšla suma 12.397,95 Eur, t. j. úver“. Vo vzťahu k odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku žalovaný v odvolaní uviedol, že už poukázal na nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozsudku, preto „týmto len mieru nepreskúmateľnosti a nepochopiteľnosti rozsudku dokresľuje“. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol ustálenie výšky vyrovnacieho podielu, na ktorého úhradu v prospech žalobkyně bol zaviazaný súdom prvej inštancie, keď pri ustálení výšky vyrovnacieho podielu súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že čerpané úvery boli vo výške 24. 795,87 Eur, a teda polovica pre žalovanú má predstavovať sumu 12.397,95 Eur, pričom nebolo skúmané v akej výške boli financie z týchto úverov použité na zveľadenie masy BSM, keď tretí úver poskytnutý vo výške 4.879,51 Eur bol použitý na nákup hnuťelného majetku: kuchynskej linky, špajzového regálu, kúpeľňovej skrinkovej zostavy, spáľňovej zostavy, manželskej postele, jedálenského stola so stoličkami a detskej obývacej steny, a teda ak súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na výplatu vyrovnacieho podielu žalobkyni, predstavujúceho polovicu všetkých čerpaných úverov a následne i na výplatu vyrovnacieho podielu v prospech žalobkyně titulom náhrady za hnuťelnosti, ktoré mu boli prikázané do výlučného vlastníctva, ide o povinnosť uloženú duplicitne, a teda nespravodlivo a nezákonne. Súd prvej inštancie nebral podľa žalovaného do úvahy kto a akým dielom sa podieľal na nadobudnutí, udržaní a zveľadení masy BSM, teda kto a v akých pomeroch splácal úvery, keďže časť úverov splácal v období, keď žalobkyňa trvala na tom, že bude mať svoje oddelené financie. Následne sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a nijakým spôsobom neparticipovala na splácaní spoločných úverov, ktorá skutočnosť bola pred súdom prvej inštancie z jeho strany preukázaná. V závere odvolania žalovaný uviedol, že v prejednávanej veci bolo vypracovaných niekoľko znaleckých posudkov a ich doplnení, tieto však nespĺnili základný účel, ktorý nimi bol sledovaný, boli v konaní nepoužiteľné, pričom v jednom prípade dokonca došlo podľa žalovaného k tomu, že znalec svoje závery na pojednávaní neobhájil, nie je preto podľa žalovaného správne, aby takto neúčelne vynaložené náklady predstavovali trovy štátu a už vôbec nie aby ich znášal on, hoci výrok V. nedáva odpoveď na to, kto by mal tieto trovy štátu znášať. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách odvolania.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí so žiadnym z tvrdení žalovaného, ktoré žalovaný uvádza vo svojom odvolaní zo dňa 08.12.2022, doručenom Okresnému súdu Zvolen dňa 08.12.2022. Osobitne nesúhlasí s tvrdením žalovaného, podľa ktorého na jednej strane „podkrovná bytová jednotka v podkroví rodinného domu súpis. číslo XXXX, zapísaná na LV č. XXX pre k. ú. A. (stavebné povolenie zo dňa 07.07.1999, vydané Okresným úradom vo Zvolene; koľaudačné rozhodnutie zo dňa 01.06.2001, vydané Okresným úradom vo Zvolene) neexistuje, teda je nepredajná“ a na druhej strane, „súd by sa musel dopátrať ku sume 5.625,61 Eur“, pretože ide o novotu. Uviedla, že ako alternatívny petit svojej žaloby žiada, aby súd prikázal do jej vlastníctva tretiu podkrovnú bytovú jednotku v podkroví rodinného domu súpis. číslo stavby XXXX zapísanej na LV č. XXX pre k. ú. A. za úplné finančné vyrovnanie v prospech žalovaného v sume 5.625,61 Eur.

4.1 Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného ďalej uviedla, že rovnako nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/250/2005 by mala existovať „objektívna neschopnosť ustanovených znalcov,“ pretože znalci boli Okresným súdom Zvolen vždy ustanovení a ich znalecké posudky boli vždy vyhotovené v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Nesúhlasí teda s tvrdením žalovaného, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/250/2009 by mali byť vypracované rozporné znalecké posudky a že závery znaleckých posudkov vypracovaných znalcami sú neobhájené, pričom sám žalovaný v odvolaní neuvádza žiadne konkrétne rozpory znaleckých posudkov, ktoré abstraktne tvrdí, že existujú a súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP súdu nepredložil. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že v ostatnom, vrátane dôkazných prostriedkov, odkazuje na obsah svojho odvolania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyně k jeho odvolaniu uviedol, že zotrúva na svojich doterajších tvrdeniach a zároveň poukazuje na to, že alternatívny petit navrhovaný žalobkyňou, resp. jej opätovná snaha o zmenu žaloby nie je procesne možná, okrem toho „pre takýto postup nie sú splnené ani základné logické predpoklady“. Základné dispozičné právo žalobcu žalobou je v prípade odvolacieho

konania obmedzené s odkazom na § 371 CSP a z uvedeného dôvodu nie je potrebné sa s návrhom žalobkyne na zmenu petitu zaoberať. Výsledky znaleckého skúmania vykonaného v rámci konania pred súdom prvej inštancie nemohli poskytnúť odpovede na základné otázky, nakoľko pri ich zadaní došlo k pochybeniam, ktoré ich budúci účel znehodnotili – „uvedenej skutočnosti sa vyčerpávajúco venoval v obsahu svojich doterajších podaní“. Zdôraznil, že jeho odvolanie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a z jeho obsahu je zrejmé a jasné, čoho a za akých právnych a skutkových okolností sa ním domáha. Nie je preto podľa žalovaného potrebné vyjadrovať sa ku každej nevhodne, resp. bez právneho základu formulovanej námietke žalobkyne. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jeho odvolania.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalobkyne a žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP na nariadenom pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 06. 06. 2024 a dňa 18. 07. 2024 podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a odvolaním žalobkyne a žalovaného napadnutý v poradí druhý rozsudok, vydaný súdom prvej inštancie v tejto veci (ďalej aj len „odvolaním napadnutý rozsudok“) vo všetkých výrokoch I. až V. podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku konštatujúc, že v časti týkajúcej sa vyporiadania BSM vo vzťahu k hnutelným veciam (výrok I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie), kde žalovaný v odvolaní namietal, že piata z piatich komôd patriacich do masy BSM mala byť prikázaná žalobkyňi, čo vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uvedené nie, pričom pri štyroch komodách prikázaných jemu je nesprávne uvedená zostatková hodnota za päť komôd v sume 59,75 Eur a v ďalšom priebehu odvolacieho konania už na uvedenej odvolacej námietke netrval, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že v II. výroku prikázal jednu komodu do výlučného vlastníctva žalobkyne a v I. výroku uviedol zostatkovú hodnotu komôd prikázaných žalovanému v sume 47,80 Eur, zodpovedajúcej štyrom komodám, pretože žalovaný v tejto časti nezobral odvolanie výslovne späť.

7. Podľa ust. § 148 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

8. Podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

9. Podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať na zreteľ starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

10. Podľa ust. § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

11. Po prejednaní odvolania žalobkyne a žalovaného odvolací súd vo vzťahu ku žalobkyňou v odvolaní vznesenej námietke zaujatosti uvádza, že podľa vyššie citovaného ust. § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada. V danom prípade vzniesla žalobkyňa námietku zaujatosti, tak ako to vyplýva z obsahu bodu I. jej odvolania, z dôvodu, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení v záverečnej časti (konkrétne v časti poslednej vety odseku 15. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia) uviedol svoj názor v znení: „a nie určiť sumu týchto investícií ako výsledok zhodnotenia predmetnej domovej nehnuteľnosti“, čo je okolnosť spočívajúca v rozhodovacej činnosti.

12. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vo v poradí druhom odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici v tejto veci rozhoduje v zmysle Dodatku č. 8 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2022 iný senát krajského súdu v inom zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku, t. j. iný senát a v inom zložení ako rozhodoval vo v poradí prvom odvolacom konaní vedenom na krajskom súde v tejto veci; pred začatím pojednávania konanom na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 06. 06. 2024 boli strany sporu v zmysle ust. § 52 CSP poučené o možnosti uplatniť námietku

zaujatosti voči členom senátu 11Co, ktorý koná a rozhoduje vo v poradí druhom odvolacom konaní vedenom na krajskom súde v tejto veci; strany sporu si námietku zaujatosti neuplatnili.

13. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že predmetom tohto odvolacieho konania nie sú a ani nemôžu byť závery odvolacieho súdu vyjadrené v zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Co/60/2019 zo dňa 13. 05. 2020, s ktorými vyslovila žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu v časti IV. odvolania nesúhlas, pretože posudzovať správnosť záverov uvedených v rozhodnutiach odvolacích súdov je za splnenia podmienok prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 35 CSP funkčne príslušný najvyšší súd ako súd dovolací, a to v dovolacom konaní.

14. Z obsahu odvolaní žalobkyne a žalovaného vyplýva, že tak žalobkyňa ako aj žalovaný vo svojich odvolaniach namietali nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke žalobkyne a žalovaného odvolací súd uvádza, že uvedenú odvoláciu námietkou žalobkyne a žalovaného považuje za plne opodstatnenú, a to najmä (ale nielen) pokiaľ ide o odsek 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku a tiež pokiaľ ide o jednovetové - bez vysvetlenia prečo - posúdenia (vyhodnotenia) záverov znalcov I. D. M. a I. G. H. súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie v odseku 11. odôvodnenia rozsudku na strane 4 a na strane 5 uviedol, že znalec I. G. H., ktorý bol vypočutý na pojednávaní 31. 08. 2021 v rámci pojednávania neobhájil závery svojho znaleckého posudku a že znalkyňa I. D. M. na pojednávaní dňa 15. 07. 2022 obhájila závery svojho znaleckého posudku. Zároveň však odvolací súd konštatuje, že vo v poradí druhom odvolacom konaní rozhodol sám aj keď je v poradí druhé odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, pretože v zmysle ust. § 390 písm. a) a b) CSP „odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie“. Za účelom zopakovania a doplnenia dokazovania odvolací súd nariadil v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, tak ako je vyššie uvedené, dve pojednávania (na deň 06. 06. 2024 a na deň 18. 07. 2024), na ktorých prejednal odvolania žalobkyne a žalovaného, pričom na pojednávaní dňa 18. 07. 2024 vypočul znalca I. G. H..

15. S vyššie uvedenou nepreskúmateľnosťou odôvodnenia v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštancie a tiež s nesprávnosťou záverov súdu prvej inštancie uvedených v odôvodnení v poradí druhého rozsudku, vydaného súdom prvej inštancie v tejto veci, úzko súvisí záver súdu prvej inštancie uvedený v odseku 12. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie okrem iného uvádza, že „... z toho vyplýva, že do masy BSM patrí z nehnuteľnosti (zapísanej) na LV č. XXX pre k. ú. A. len 1/6“. Odhliadnuc od toho, že záver súdu prvej inštancie vyjadrený vo vyššie citovanej vete odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nekorešponduje s predchádzajúcim textom odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku (z ktorého by mal záver vyjadrený v citovanej vete v rámci požadovanej logickej štruktúry odôvodnenia logicky vyplývať a ktorý text sa týka skutkových zistení vyplývajúcich z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. A. v tom zmysle, že žalovaný v priebehu manželstva k spoluvlastníckemu podielu v 1/6-ine nadobudol do svojho výlučného vlastníctva ešte 2 x po 2/6 spoluvlastníckych podielov, takže v čase zániku manželstva, ktorý stav je pri vyporiadaní BSM rozhodujúci, bol podielovým spoluvlastníkom predmetného rodinného domu v rozsahu 5/6 a nie v rozsahu 1/6), do masy BSM podľa ust. 143 Občianskeho zákonníka nepatrí a nemôže patriť žiadny majetok vo výlučnom vlastníctve niektorého z manželov, ktorý tento manžel nadobudol darom alebo dedením, teda tak 5/6 ako ani 1/6 – ina spoluvlastníckych podielov ako nesprávne v odseku 12. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie.

16. V každom prípade však, v prípade existencie výlučného vlastníctva niektorého z manželov (ktoré nepatrí do masy BSM), súd v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov v zmysle ust. § 150, veta druhá Občianskeho zákonníka skúma čo a v akom rozsahu sa vynaložilo (inými slovami povedané, avšak vnímané v kontexte ust. § 150 Občianskeho zákonníka, aj vložilo alebo investovalo) z majetku patriaceho do BSM na „ostatný majetok“ niektorého z manželov, t. j. na majetok, ktorý v zmysle ust. § 143 Občianskeho zákonníka nepatrí do BSM a netvorí predmet (masu) BSM. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že v zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Co/60/2019-689 zo dňa 13. mája 2020, vychádzajúc práve z druhej vety ust. § 150 Občianskeho zákonníka, odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby v rámci ďalšieho konania vykonaným dokazovaním zistil sumu skutočne vynaložených investícií (teda toho, čo sa za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, patriacich do BSM vynaložilo na tzv. „ostatný majetok“ žalovaného), pričom to, že takáto interpretácia ust. § 150, veta druhá Občianskeho zákonníka, nie je v súlade s názorom žalobkyne, prezentovaným jej právnym

zástupcom v odvolaní, ktorý vytrhol z kontextu celého odseku 15. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu časť poslednej vety odseku 15. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia a ktorý v ústnom prednese na pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 18. 07. 2024 uviedol, že ako investíciu vníma samotnú tretiu bytovú jednotku, automaticky neznamená, že názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení je nesprávny (to je oprávnený posúdiť dovolací súd) a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou (ktorou sú podľa zástupcu žalobkyne v danom prípade konkrétne rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/268/2008 zo dňa 18. mája 2009 a sp. zn. sp. zn. 5Co/136/2018), pretože v zmysle čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP je pre odvolací súd určujúca a záväzná rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít a nie iných krajských súdov ako súdov rovnakého stupňa, ktorých rozhodovacia prax je pre rozhodovaciu prax iných krajských súdov len zdrojom inšpirácie a nie záväznosti v tom zmysle, že v nimi prejednávanom prípade musia za každých okolností rovnako rozhodnúť.

17. Žalobkyni teda v zmysle ust. § 150, veta druhá Občianskeho zákonníka vznikol voči žalovanému nárok na náhradu 1 peňažných prostriedkov patriacich do BSM vynaložených na rekonštrukciu podkrovia rodinného domu súp. č. 1398, zapísaného na LV č. XXX, pre k. ú. A., ktorého podielovým spoluvlastníkom bol a stále je (aj keď v inom rozsahu) žalovaný, výsledkom ktorej rekonštrukcie je „tretia – podkrovná bytová jednotka“, vo vzťahu ku ktorej sa odvolacia argumentácia strán sporu výrazným spôsobom rozchádza, keď žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu argumentuje tým, že investíciou je v tomto prípade samotná tretia bytová jednotka, a preto chce vyporiadať hodnotu, ktorá sa investovaním jednak prostriedkov patriacich do BSM a jednak prostriedkov v jej výlučnom vlastníctve do rekonštrukcie podkrovia dosiahla, určenú Znaleckým posudkom č. 2/2022, vypracovaným znalkyňou I. D. M., poukazujúc pritom na Stavebné povolenie, vydané Okresným úradom vo Zvolene pod č. ŽP-99/08769, 99/024151 dňa 07. 07. 1999, Kolaudačné rozhodnutie, vydané Okresným úradom vo Zvolene pod č. ŽP 2001/13745-2 dňa 01. 06. 2001 a na „Uznávací list“ (ktorým „nižšie podpísaní účastníci: 1. A. S., 2. A. P., 3. A. P., 4. A. J. a 4a. A. B. uznali výhradné bezpodielové spoluvlastníctvo podkrovného 3-izbového bytu v dome na K. E. O. XXX/XXXX, XXX XX L. pre J. A. a jeho manželku B. A.“ z dôvodov tam uvedených) a žalovaný tvrdí, že „v danom prípade nejde o byt, a preto žalobkyňa nemá nárok na polovicu jeho hodnoty určenej znalkyňou I. D. M., ale len na to, čo sa skutočne – reálne investovalo do rekonštrukcie podkrovia, t. j. nárok na polovicu zo sumy 15.933,- Eur, čo je suma 7.966,50 Eur plus peňažné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré ale neboli v sume 60 000 Sk (1.991 Eur) ako tvrdí žalobkyňa ale v sume 32 000,- Sk (1.062 Eur)“, pričom záver vyjadrený znalcom I. G. H. v Doplnení č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020, ktorým znalec určil ako „sumu skutočne vynaložených investícií, vrátane stavebných prác do podkrovia domovej nehnuteľnosti patriacej do podielového spoluvlastníctva žalovaného sumu 34 500,23 Eur“, žalovaný neakceptoval.

18. Vo vzťahu k argumentácii žalobkyne, ktorá na pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 18. 07. 2024 na otázku odvolacieho súdu, ako navrhuje, aby odvolací súd rozhodol (keďže v petite odvolania zo dňa 20. 12. 2022 nekonkretizovala zaplatenie 1 z akej konkrétnej sumy, určenej ktorým znaleckým posudkom od žalovaného požaduje) uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť na účely úplného vyporiadania BSM uhradiť žalobkyni finančnú náhradu, ktorá zodpovedá 1 všeobecnej hodnote novopostavenej bytovej jednotky v rodinnom dome na K. O. XXXX/XXX, zapísanom na LV č. XXX, k. ú. A., obec Zvolen, okres Zvolen, určenej znaleckým posudkom zo dňa 10. 10. 2022, vypracovaným znalkyňou I. D. M. v sume 146.898 Eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP je „pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia“ a v čase vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu bol stav vyplývajúci z údajov katastra nehnuteľností taký, že tretia – podkrovná bytová jednotka nachádzajúca sa v rodinnom dome súp. č. XXXX, zapísanom na LV č. XXX pre k. ú. A., okres Zvolen, na predmetnom liste vlastníctva č. XXX, k. ú. A. a ani na žiadnom inom liste vlastníctva zapísaná nie je, nemôže teda patriť do masy BSM a byť sama osebe ako taká predmetom vyporiadania BSM, preto ani nemala byť znalkyňou I. D. M. ako byt ohodnocovaná, čo znamená, že závery znalkyne I. D. M., uvedené v Znaleckom posudku č. 2/2022, aktualizované znalkyňou k termínu pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 10. 10. 2022 (predmetom ktorých záverov bolo stanovenie všeobecnej hodnoty podkrovného bytu v predmetnom rodinnom dome, ktorú všeobecnú hodnotu znalkyňa ku dňu pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 10. 10. 2022 ustálila v sume 147. 000 Eur), nesprávne tvorili podklad pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to bez ohľadu na to, z akého dôvodu nie je predmetná bytová jednotka (ohodnocovaná znalkyňou I. D. M. ako byt) ako samostatný predmet vlastníctva v katastri nehnuteľností vedená, t. j. či zo subjektívnych dôvodov na strane žalovaného alebo z objektívnych dôvodov.

19. Znalecký posudok vypracovaný znalkyňou I. D. M. súd prvej inštancie teda z vyššie uvedených dôvodov nesprávne bral za základ pre vyporiadanie BSM v zmysle nároku žalobkyne na náhradu toho čo sa za trvania manželstva so žalovaným zo spoločného majetku vynaložilo na majetok patriaci do výlučného vlastníctva žalovaného a pokiaľ tak urobil, jeho rozhodnutie nemožno okrem iných dôvodov aj z tohto dôvodu považovať za vecne správne. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že za správny nemožno považovať ani záver súdu prvej inštancie týkajúci sa zostatku za trvania manželstva stranám sporu poskytnutých úverov, keď súd prvej inštancie v odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku bez ďalšieho vysvetlenia a logického kontextu so sumou za trvania manželstva žalobkyne a žalovanému poskytnutých úverov, vo vzťahu k výpočtu sumy, ktorú má žalovaný žalobkyne na úplné vyrovnanie zaplatiť uviedol: „vyšla suma 12.397,95 Eur, t. j. úver“. Rovnako nemožno považovať za správny ani záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd prvej inštancie nezobral na zreteľ tvrdenie žalobkyne, že okrem peňažných prostriedkov patriacich do BSM boli na rekonštrukciu podkrovia v predmetnom rodinnom dome vynaložené aj peňažné prostriedky patriace do výlučného vlastníctva žalobkyne v celkovej sume 2 949, 75 Eur (časť V. odvolania), ktorému tvrdeniu žalobkyne súd prvej inštancie nevenoval potrebnú pozornosť, keď v odseku 12. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku len skonštatoval, že pri výpočte sumy zodpovedajúcej vyrovnaní podielov bývalých manželov „nezohľadnil čestné prehlásenia v prospech žalobkyne, nakoľko ich považoval za účelové“. V každom prípade však, z dokazovania vykonaného pred odvolacím súdom vyplynulo, že za trvania manželstva boli žalobkyne a žalovanému v režime BSM poskytnuté úvery spolu v sume 20.812, 59 Eur (180 000,- Sk plus 300 000,-Sk plus 147 000,-Sk), ku dňu zániku BSM zostala z takto žalobkyne a žalovanému poskytnutých úverov neuhradená suma 2.959,40 Eur, ktorú ďalej splácal žalovaný, čo žalobkyňa v ústnom prednese na pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 06. 06. 2024 nespochybnila; odvolací súd pri nižšie uvedenom výpočte sumy, ktorú má žalovaný žalobkyne na vyrovnanie podielov zaplatiť zohľadnil uvedenú skutočnosť tak, že od podielu žalobkyne v peňažnom vyjadrení odpočítal sumu 1.479,70 Eur, pričom rovnako pri výpočte sumy, ktorú má žalovaný žalobkyne na vyrovnanie podielov zaplatiť odvolací súd zohľadnil, tak ako je nižšie uvedené v odseku 21. odôvodnenia tohto rozsudku, aj to, že žalobkyňa bola v čase trvania manželstva výlučnou vlastníčkou peňažných prostriedkov v preukázanej výške.

20. Za základ pre vyporiadanie BSM vo vyššie uvedenom zmysle (v zmysle ust. § 150, veta druhá Občianskeho zákonníka) odvolací súd po vypočítaní znalca I. G. H. na pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 18. 07. 2024 považoval Doplnenie č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020, vypracovaného znalcom I. H., so závermi ktorého vyslovil po jeho doručení žalovaný nesúhlas (žalobkyňa závery Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 ani samotný znalecký posudok nerozporovala). Odvolací súd považujúc za potrebné zopakovať výsluch znalca I. G. H., predvolal znalca I. G. H. za účelom jeho výsluchu na pojednávanie nariadené na odvolacom súde na deň 06. 06. 2024 (výsluch znalca I. G. H. na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 31. 08. 2021 prebiehal ako komunikácia medzi žalovaným a znalcom, pričom v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vo vzťahu k uvedenému výsluchu znalca I. H. len uviedol, že „znalec I. G. H. na pojednávaní 31. 08. 2021 po námietkach žalovaného neobhájil závery svojho znaleckého posudku“. Z pojednávania nariadeného na odvolacom súde na deň 06. 06. 2024 sa znalec I. G. H. zo zdravotných dôvodov ospravedlnil. Na ďalšom pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 18. 07. 2024 znalec I. G. H. v rámci svojho výsluchu vysvetlil ako dospel k záveru uvedenému v Doplnení č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020, k čomu žalovaný uviedol to, že po výsluchu znalca je mu už zrejmé ako znalec pri vypracovaní Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 postupoval, na námietkach vo vzťahu k niektorým položkám, uvedeným znalcom v Doplnení č. 1 Znaleckého posudku č. 111/2020 však žalovaný naďalej zotrval, pričom v uvedenej súvislosti zdôraznil, že práce na rekonštrukcii podkrovia boli vykonané v prevažnej miere svojpomocne, za pomoci príbuzných a priateľov, resp. susedov.

21. Pri stanovení výšky sumy, ktorú je žalovaný povinný žalobkyne na úplné vyrovnanie podielov zaplatiť, odvolací súd aj z dôvodov nižšie uvedených vychádzal zo sumy 34 500,-Eur určenej Doplnením č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020, od ktorej odpočítal sumu 1 056,- Eur zodpovedajúcu cene strešnej krytiny, použitej na rekonštrukciu podkrovia predmetného rodinného domu, ktorá bola kúpená žalovaným, resp. jeho rodinou pred uzavretím manželstva v roku 1995, získanú sumu 33 444,- Eur vydellil dvoma čo je suma 16 722,- Eur, od ktorej sumy odpočítal sumu 1 179,70 Eur zodpovedajúcu polovici zostatku úverov neuhradeného ku dňu zániku manželstva a k uvedeným výpočtom získanej

sume 15 242,30 Eur pripočítal sumu peňažných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalobkyne v preukázanej výške 1 090,93 Eur (peňažné prostriedky poukázané na účet žalobkyne Prvou stavebnou sporiteľnou, a. s. vo výške 32 865,40 Sk – čl. I. 40 spisu) plus 1 868,81 Eur (peňažné prostriedky poskytnuté žalobkyňi darom rodičmi žalobkyne v sume 33.300 Sk – čl. I. 38 spisu a v sume 23 000,-Sk – čl. I. 41 spisu), pričom dospel k výslednej sume 18 202,04 Eur uvedenej vo výroku III. tohto rozsudku.

22. Pokiaľ sa žalobkyňa v petite odvolania zo dňa 20. 12. 2022 tiež domáhala, aby jej odvolací súd s poukazom na ust. § 150, veta tretia Občianskeho zákonníka (podľa znenia ktorého sa pri vyporiadaní BSM prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí) na úplné vyrovnanie podielov (okrem sumy zodpovedajúcej „1/2 skutočnej hodnoty investície určenej znaleckým posudkom a vloženéj účastníkmi do stavby tretej – podkrovnej bytovej jednotky v pôvodnej nehnuteľnosti“) prisúdil aj sumu 15 000,- Eur, a to z dôvodu starostlivosti o v čase začatia a v priebehu konania o vyporiadanie BSM maloletého syna, ktorý jej bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/11/2007 zo dňa 19. 12. 2007, právoplatným 18. 03. 2008 na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti, pričom v odvolaní argumentovala tým, že žalovaný okrem plnenia si vyživovacej povinnosti a sporadických darov maloletému nízkej hodnoty žiadnym spôsobom neprispel na ich bývanie a v súvislosti s uvedeným nárokom súdu prvej inštancie v odvolaní vytkla, že pri rozhodovaní o žalobe nevyčerpal celý petit žaloby, odvolací súd uvádza, že nároky súvisiace so starostlivosťou o maloleté dieťa, resp. o dieťa, ktoré síce nadobudlo plnoletosť ale ešte (napr. z dôvodu prípravy na budúce povolanie) nie je schopné samo sa živiť, sú nároky vyplývajúce z vyživovacej povinnosti, ktorú upravuje zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine. Občiansky zákonník má v ust. § 150, veta tretia predovšetkým (ale nielen) na mysli to, že pri vyporiadaní BSM je potrebné zohľadniť skutočnosť, že niektoré veci slúžia výlučne potrebám maloletého dieťaťa, preto by bolo pri vyporiadaní BSM nespravodlivé nezohľadniť túto skutočnosť vo vzťahu k tomu manželovi, ktorému bolo maloleté dieťa/deti do osobnej starostlivosti zverené a považovať tieto veci za veci patriace do jeho podielu. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobkyňa sumu 15 000,- požadovanú s odkazom na ust. § 150, veta tretia Občianskeho zákonníka, v časti VI. odvolania žiadnym spôsobom nešpecifikovala a ani súdu nevysvetlila ako k nej dospela, preto jej ju odvolací súd „na úplné vyrovnanie podielov medzi účastníkmi“ tak ako žiada v petite odvolania zo dňa 20. 12. 2022 nemohol priznať; osobnú starostlivosť žalobkyne o v tom čase maloletého syna, ktorý medzičasom dospel, s ktorým sa žalobkyňa pred rozvodom manželstva odsťahovala zo spoločnej domácnosti so žalovaným a ktorý bol na čas po rozvode manželstva zverený do jej osobnej starostlivosti zobral však odvolací na zreteľ v tom, že pri výpočte sumy, ktorú je žalovaný povinný žalobkyňi na úplné vyrovnanie zaplatiť nevychádzal z faktu, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom predmetnej domovej nehnuteľnosti (v ktorej sa nachádza tretia – samostatná podkrovná bytová jednotka) v rozsahu 5/6, ale za základ pre výpočet zobral do úvahy celú domovú nehnuteľnosť (t. j. ako by bol žalovaný ku dňu rozvodu manželstva vlastníkom celej domovej nehnuteľnosti, nielen jej podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 5/6), keďže od rozvodu manželstva žalovaný užíval a užíva predmetnú bytovú jednotku výlučne pre svoje potreby a potreby svojej súčasnej manželky, tak ako uviedol žalovaný vo svojej odpovedi na otázku odvolacieho súdu, týkajúcu sa tejto skutočnosti na odvolacom pojednávaní, konanom na odvolacom súde dňa 06. 06. 2024. Rovnako s prihliadnutím na uvedené vychádzal odvolací súd zo záverov znalca I. G. H., uvedených v Doplnení č. 1 k Znaleckému posudku č. 116/2022, napriek tomu, že žalovaný v niektorých položkách tieto závery znalca I. G. H. spochybnil tvrdiac, že práce na rekonštrukcii podkrovia boli vykonané v prevažnej miere svojpomocne (za pomoci príbuzných a priateľov), k čomu žalobkyňa správne podotkla, že aj keď boli práce vykonané svojpomocne, t. j. za pomoci priateľov a rodinných príslušníkov, bolo potrebné pre nich pripraviť stravu a nápoje, a to z prostriedkov patriacich do BSM (z námietok žalovaného proti záverom znalca I. G. H., uvedeným v Doplnení č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020 odvolací akceptoval len námietku žalovaného týkajúcu sa strešnej krytiny, o ktorej žalovaný tvrdil, že ju zakúpil v roku 1995 pre uzavretím manželstva so žalobkyňou, pričom žalobkyňa opak nepreukázala a ani v tomto smere už nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie). Záverom odvolací súd uvádza, že sa pokúsil spor medzi stranami sporu v zmysle ust. § 179 ods. 2 CSP ukončiť súdnym zmierom. Strany sporu však navzájom zotrvali na svojich požiadavkách, z ktorých neboli ochotné upustiť (zmier je dohoda a tá si vyžaduje kompromis), pričom žalovaný mohol práve s prihliadnutím na skutočnosť, že starostlivosť o v čase rozvodu manželstva a v čase prebiehajúceho konania maloletého spoločného syna bola na žalobkyňi, veľkoryso od svojich námietok voči Doplneniu č. 1 Znaleckého posudku č. 116/2020, týkajúcich sa predovšetkým svojpomocne vykonaných prác sám upustiť; pokiaľ tak v rámci pokusu o zmier neurobil, odvolací súd s prihliadnutím na ust. 150, veta tretia Občianskeho zákonníka túto skutočnosť pri rozhodovaní vo vzťahu k určeniu základu pre výpočet sumy, ktorú je žalovaný povinný na úplné vyrovnanie žalobkyňi uhradiť (výrok III. rozsudku) zohľadnil.

23. Vo vzťahu k trovám konania odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne a v rozpore s ust. § 470 ods. 1 CSP na rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania aplikoval ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu však, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci podľa ust. § 388 CSP zmenil, o trovách konania (prvoinštančného a odvolacieho) rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP (s prihliadnutím k tomu, že konanie o vyporiadanie BSM je tzv. iudicium duplex), tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že o trovách znaleckého dokazovania, vrátane odmeny znalca I. G. H., na ktorú vznikol I. G. H. nárok v súvislosti s jeho výsluchom na pojednávaní konanom na odvolacom súde dňa 18. 07. 2024 a ktorú sa znalec I. G. H. zaviazal písomne vyčísliť po konaní odvolacieho pojednávania (a aj ju v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 22. 07. 2024 vyčíslil), rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.